

nu kunde godtgøres, at den af Undersøgelseskommissionen oplyste Spekulation fra Direktør Colds Side i disse Aktier var helt en af disse Spekulationsformer; ja, saa vilde Forholdet overfor Hr. Direktør Cold antage en anden Karakter, end hvis Undersøgelsen viste, at det er noget ganske andet, og at det, man her skyder frem, aldeles ikke holder Stik. Men paa Forhaand er jo alle ydre Kriterier imod en saadan Antagelse.

For at tage det Tilfælde, det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler nævnte, vilde et Opkøb fra en Direktørs Side i det frie Marked paa Børsen af Papirer for at bringe dem paa Anlægshænder ikke kunne slutte med, at man gik hen paa Børsen og solgte dem uden at vide, hvem der købte dem. Hvis man havde opkøbt Aktier i lange Tider fra det Tidspunkt, da de stod i 100, indtil de stod i 220 eller saa, for at sikre, at disse Aktier kom paa Anlægshænder, vilde man jo ikke gaa til Børsen og sælge dem til den Kurs, man kunde faa, blandt andet til Kurs 270, som Kursen var, den sidste Dag Forretningen afsluttedes, men man vilde søge at placere dem hos de Folk, man ønskede, de skulde blive hos, til den Pris, man selv havde købt dem til. Det var da ikke en Spekulationsforretning, man havde foretaget, men en Forretning for at sikre sit Selskab. Altsaa, alle ydre Kriterier er imod, at den Forretning, som er skildret af Undersøgelseskommissionen, kan være identisk med den, det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler skildrede.

Dernæst er der Købet og Salget af de tyske Aktier. De ydre Kriterier er ogsaa her imod. Hvorledes kan man tro, at et Opkøb af Aktier paa Københavns Børs gennem et Vekselererfirma eller en Bank foregaar paa den Maade, at der, naar Aktierne raabes op, spørges: er disse Aktier stemplet i Tyskland, saa at man kan se, at de kommer derfra? og at Salget, naar man derefter sælger Aktierne, foregaar paa den Maade, at man spørger den, der vil købe dem: er jeg sikker paa, at de bliver her i Landet? jeg lægger den Servitut paa, at de ikke maa gaa ud af Landet. Alle Kriterier er imod, at den Spekulationsforretning, Undersøgelseskommissionen har skildret, er af den Art, man har sagt ude i Landet: et patriotisk Opkøb for at bringe Aktier tilbage til Landet.

Naar den højtærede Justitsministeren ikke vil give os de Dokumenter, som vil kunne skaffe os oplyst, om denne Spekulation er en ordinær Spekulationsforretning eller noget andet, vilde et Spørgsmaal til

den nuværende Udenrigsminister Hr. Cold, hvis han kunde være til Stede her, maaske kunne skaffe Svaret. Det var jo ogsaa muligt, at Udenrigsministeren var villig til at meddele, hvad den højtærede Justitsminister ogsaa forholder os Oplysning om, nemlig Omfanget af de Spekulationsforretninger, der her er Tale om. Ogsaa i Oplysningen om Omfanget af dem vilde der dog være et Kriterium for Forretningens Art. Hvis det var en Spekulationsforretning, hvis Fortjeneste for den højtærede Udenrigsminister stiger op i Hundredtusindvis, vilde de ydre Kriterier for, hvad det er, der er foregaaet, være andre, end hvis Talen er om en Forretning af bagatelagtig Karakter. Den højtærede Justitsminister vil ikke forelægge det for Rigsdagen, saaledes at den kan undersøge den Sag. Det var muligt, at den højtærede Udenrigsminister vilde finde sig foranlediget til selv at oplyse, hvilket Omfang den Forretning havde haft, indtil han afsluttede den i Marts 1916, og dernæst, om det var den eneste af den Art, han har gjort, om han har været inde i andre Spekulationsforretninger af samme eller lignende Art.

Jeg gør opmærksom paa, at det dog er ubegribeligt, at ikke Partiet Venstre kan se, at det er en umulig Tilstand at have en Udenrigsminister, om hvilken man ved dette, som er oplyst af Undersøgelseskommissionen, medens man samtidig ved, at Undersøgelseskommissionen, naar den kommer til Landmandsbankens Forhold, til Opkøbet af „Gorm“s og „Dansk-Russisk Dampskibsselskab“s Aktier, nødvendigvis paa ny maa komme ind paa Direktør Colds Optræden i disse Sager. Hvorledes kan man tro, at det er fremmede for Værdigheden af Landets offentlige Liv, at den Udenrigsminister, som sidder her og skal repræsentere Landet udadtil i vanskelige Forhold, stadig væk viser sig at have været inde i det feberagtige Forretningsliv under Krigstiden — saaledes som Udtrykket med Rette er formet —, hvad der straks efter, at Hr. Colds Udnævnelse til Udenrigsminister var publiceret, ved selve Det forenede Dampskibsselskabs Erklæring om hans Forhold blev godtgjort?

Det er ufatteligt, at Direktør Cold, hvis Egenskaber vi kender fra hans Fremtræden som Søofficer, som Guvernør i Vestindien og som Kaptajn i Østasiatisk Kompagni, ikke, den Gang han hørte den Tale af det ærede Medlem Hr. Brorson, om hvilken det ærede Medlem Hr. Borgbjerg med Rette har sagt, at det ærede Medlem Hr. Brorson ikke i Dag vilde